

մական եւ աշխարհագրական ծանօթութիւններով և յարադրութեամբ պատկանալ շարականներու, որոնք, ինչպէս Ս. Դրոց բոլոր մէջ բերուած հասուածները, զիրածուած են արդի մաքուր հայերէնի: Պիտի չուզէինք սակայն որ աշխարհաբարի դարձուած այդ շարականներուն՝ իրենց զբարար բնագիրներուն չափն ալ հազցուած ըլլար, որպէսզի երգուելու փորձութեան չննթարկուէին իրենց բնիթերցողներու: — Գործին բովանդակ ընթացքին մէջ, հեղինակը մտազաւու մեծագոյն գազափարն է ճանշցնել և սիրցնել հայացած քրիստոնէութիւնը, Հայ եկեղեցին, և ոչ թէ պատմաքննական հետազոտութեան ձգտիլ: ասոր համար է անշուշտ որ Լուսաւորչի նըլլիքուած մասին մէջ, երբ կը խօսի մեր եկեղեցոյ նկարագրին, յօրինուած քին և կաղմանկերպութեան վրայ, եկեղեցւոյ չենքի, սպասներու և նույգապատական ու պաշտամունքային գրութիւնն հնատակի կ'առնէ ոչ թէ այդ հնի օրերու այլ ներկայ ժամանակի լոյսին մէջ: Այս պատճառաւ, կը խօսի, այսինքն կը գրէ յորդ և տաք շունչով մը, որ չըզգար և չ'ազդէր ձանձրոյթ: Իր մէջ գորովով զերուն հայրը և իր աւանդածին լոյսով հմտա ուսուցին է որ կը զգաս միանգամայն, քարոզի մը: որ կը տպաւորէ, որովհետեւ անձնատուր չըլլար հոետրական ճոռոմութեանց: Բժախնդիր ըլլալու չափ մաքուր է իր հայերէնը, և կինդանին իր ոճը, որ ինքն իսկ է: — Ու չմոնալու որ այս գիրքը առաջննն է մրայն շարքի մը, որ չս գտամբ թէ քանի հաստորներով պիտի գրաւուիք. քանի որ հազիւ կ'ընդգրիէ մինչև Մեծն Ներսէսի թուականը, տեսակ մը «օկիզզն երկանց», որմէ զերջ գեր կան թարգմանչաց և անոնց մօտաւոր ու հեռաւոր ոչ նուազ կարեւոր ու բազմաթիւ շրջաններու, որնց ամենուն պըրիսմակին է որ պիտի տեսնի Աւետարակի լոյսին բազմերփեան բայց առհասարակ կարմիրէն տիրապետուած ճանապարհութը ի Հայս: Բայց ասիկա կէտ մըն է՝ որուն հոգը Սրբազնինն է և պիտի լինի առաւելապէս: Մեր տեսութեամբ, աննոք որ պիտի ուզեն կարդալ այս հատորը, հանոյքով միայն պիտի սպասին անոր յաջորդներուն:

ԱՐՑՈՒՅՏ ԱԲԵՂԱՅ

Ն Օ Թ Ք Ե Ւ Ն Ի Շ Ք

— —

Ազգիս հանրութեան ուղղուած ընդհանրական կոնցակով մը՝ Ամենայն Հայոց վեհակ, Ս. Հայրապետը կը ծանուցանէ թէ սրտագինս միխթարուած է՝ իրանակով թէ բնէ ջերմ ընդունելութիւն գտած է Ս. Դրոց թակեգործան Հայերէնի թարգմանութեան հազարկների հարթակամակի տանի կատարման մասին նըր հայրապետական հրամանը: Ն. Ս. Օծութիւն նոյն կոնցակով կը հաղորդէ նաև թէ տնօրինած է նաև որ յետ այսու, ամէն տարի, Սրբոց Թարգմանչաց աշնանային տօնին հետ հանդիսու կատարուի միշտ այդ գիր գիտի և Ս. Դրոց թարգմանութեան լշատական մէջ: Իրենց «Ճօն ազգային և եկեղեցական, ի յիշտակ գիտի հայկական տակ և բարգանելուրին Ս. Գրոյն» Այս բառը, բատ այսմ, պիտի աւելցուին Օրացոյցին մէջ, Սրբոց Թարգմանչաց անուններէն անմիջապէս վերջը:

Այս կոնցակը պիտի հայտարակուի Սիրոնի յառաջիկայ թիւնի մէջ. բայց, կարգագործուած է որ, բատ համամանի տպակի վեհակն, անոր Ս. Օժոռէ տպագրեալ պատճէնները Ս. Պատրիարք Հօր յարակից չըլլարերականներով միասին զրկուին Սփիւռքի բոլոր Առաջնորդարանները:

— —

Ուրիշ սրբատառ կոնցակով մը, Ն. Ս. Օծութիւնը իր բարձր գոնունակութիւնը կը յարնէ Անտուուածաշունչի հայերէն թարգմանութեան յորելեանի ազգութիւն կատարման գործը կազմակերպիւու համար Ս. Առաջնորդույթի մէջ այն ատեն գոյութիւն առած կեզր. Յանձնաժողովին, և, ինչան իր հայրապետական զնակատութեան, Ս. Գրիգոր Լուսաւորչի պատճանչանին Ա. Կարգի աշկանակուր խաչը կը չնորկէ Ամեն: Տ. Թորգում Ս. Պատրիարք Հօր:

— —

Դարձեալ, երկու առանձին սրբատառ կոնցակներով, Ն. Վեհափառութիւնը արդքութեան պատիւ կը չնորկէ Ս. Աթոռույթ բազմավաստակ միաբաններէն՝ լուսարարապետ Գեր. Տ. Միհրուպ և Պատր. փոխանորդ Գեր. Տ. Մկրտիչ սրբազնաներուն:

Ս. Պատրիարք Հայրը, Հայէպէն իր վերաբերք չարաթ երկուին իսկ, նոյեմբեր 7ին, Պատրիարքարանի մեծ դահլիճին մէջ հաւաքելով ամբողջ Միաբանութիւնը, պաշ-

տօնէութիւնը և ուսուցչութիւնը, պատշաճ հանդիսութեամբ կարգալ տուաւ երկու կոնդակիները, և ջերմ չնորհաւորութեան խօսքերով անձամբ յանձնից զանոնք երկու սրբազն արքեպիսկոպոսներուն, որոնց յետոյ չնորհաւորութեան յարգանք մատուցին բոլոր ներկաները:

—

Ս. Պատրիարք Հայոք ժամանակին ընդգրած տեղեկագրութիւն զրկած ըլլալով ի Ս. էջմիածին հոգիւոյ Բարգէն Կաթողիկոսի հիւանդութեան, մահուան, յուղարկաւորութեան ևայլն մասին, Ն. Վ. Ամենայն Հայոց Մրատվագոյն Հայրապետ Հոկտ. 24 թուակիր պատասխանով կը յայտնէ թէ այդ գրութիւնը ԱՄԷն կարգացինք խորունկ վշտով և կակիծով, զի ի ոչմա հանգուցեամին Հայ Եկեղեցին զրկուեցաւ իր արքանաւորականներից մէկէն, Տանն Կիլիկիոյ կաթողիկոսութիւնը՝ իր հմտութեալ կարող Եկեղեցարէն, իսկ ծերուած եւ կարող Եկեղեցարէն թէ աշակուրջ եւ հաւատարիմ լծակցէն, որ բարեկինութեամբ եւ հաւատարմութեամբ կատարում էր իր պարտավանութիւնը հանդէպ Նիրիոյ Հայութեանու: . . . ԱՄիթիարուած ենք և ըննորհակալ, որ անձամբ ներկայ մինելով թէ յայտնել էք Մեր վշտակցութիւնը Տ. Սահակ Կաթողիկոսին եւ թէ նախագանէլ էք յուղարկաւորութեան եւ թաղման տխուր հանդէներին, կատարելով Զեր փերին պարտականութիւնը հանդէպ Մեր և Զեր օծակի Եղբայրը, միաժամանակ աւելի եւս հանդիսաւորելով տխուր արարողութիւնները:

Ճռուկիս 12ին (կիրակի օր), Մեր ներկայութեամբ, հաւատացեալ խուռն բացմութեամբ լեցուն Մայր Տաճարում՝ հանգուցեալի լիշտակին Ս. Պատարագ մատուցուեցաւ, զամբանական արտասանուեց եւ ապա Հոգեհանգստեան պաշտօն կատարուեցաւ, որ շարունակուեցաւ մինչեւ յաջորդ կիրակին: Այլ և Մեր կարգագրութեան համաձայն բոլոր թեմերում հանգուցեալի լիշտակին հոգեհանգստեան կարդ է կատարուած: Աղօթում ենք մարդաէր Փրկչին, որ հանգուցեալի հոգեկան զանգստան երկինից արքայութիւն պարկէն եւ Ամենապատութեանդ արեշտացութիւն չնորհէ:

Ս. ՅԱԿՈԲԻ ՆԵՐՍԵՆ

Ա. Մ Ս Ս Օ Ր Ս Ա Ց Լ Ո Ւ Ր Ե Ր

Անցեալ նոյեմբեր ամսուան ընթացքին, Ս. Աթոռոյու Ֆնօրտն Ժողովը ութ, իսկ Կրօնի Դեր, Անհամը՝ եօթ անգամներ նիւտ ունեցաւ:

● Կիր. 1 նոյ. — Ս. Պատարագը մատուցուեցաւ ի Ս. Յարութիւն, ուր քարոզեց Տ. Սերովը Վ. Գրգոր և աջ ուս Աստուծոյն տրամութիւն է, ասպաշարութիւն ի փրկութիւն առանց զջլաւալու գործէ (Բ. Կոր. է. 10) բնաբանով Բարտութեաց բէ երկու տեսակ տրամութիւն կայ: Առաջինին պարիւն է Աստուծոյ սէրը որուն համար մարդի ինքնիւրը կ'ենթարէ տառապանքից: իսկ երկրորդին է աշխարհի և իր սուտ ժայիցներու անսուն սէրը: Առաջին պարագային, իր հանձն առած ներսութիւններուն համար մարդ չի զջլար բնաւ, վասնի կը զգայ թէ անսոնց երանական բան մը հաւելցնեն իր մէյ: իսկ երկրորդ պարագայն, հանգենէս կ'ընկնուի իր հետապնդած նպատակներուն աղիտափի հետև անքնիւրուն տահի:

● Եր. 7 նոյ. — Ս. Պատրիարք Հայոք կէս օրէն քի առաջ, իր հետապնդաներով, վերաբեր Հայէպէ: Մրաբանութիւնը Ամենա պատութիւններուն ընկնաւեց վանքի մնաց գուռէն և առաջնորդեց Պատրիարքաբան:

Բացակայութիւնը տեղեց տասնեմէկ օր, երբ մը հաստատած էր երեք օրուան մէջ, Հայքա- Պէտք-Քրիստու-Լաթաքիա-Անթիոք գիծով: Գիշերած էր միայն Թբիլիսի և Լաթաքիոյ մէջ, ուր ժամանակ ունեցած էր տեսնելու ժողովուր- գը, և քարոզեց Անտիոքի մէջ յերկու կիր- քնակարութիւնը էր Տ. Խաղ Սրբազնանէն: Հինգ օր մասած էր Հայէպ, ուր քարոզած էր չորս ան- գամ և նոյ. 1ի կիրակին պատարագած, ի հան- գիս հագույռ պարագայ Տ. Բարգէն զինին Ամէն- տեղ գտած էր սէր և զատուադքէն, ժողովներէն, և Առջ- նորդներէն Հայէպի մէջ վայելած էր Տ. Արտա- ւազ Սրբազնի սէրը և Ալոն, Պարուն. Ա. Վազ- ումեմեած սիրախա առաջականութիւնը: Վերա- գրածը անդի ունեցած էր չորս օրուան մէջ, Համա-Հոմա-Քրիստու-Քէրութ-Անթիոքա-Թիֆ (Ծիրու) - Հայքա գիծով: Հօմէի մէջ յացեած էր Հայ ժողովներգին և Ասորց Ս. Պատրիարքին: Նոյնէպէ Թիգի մէջ այցելած էր Եկեղեցի և վար- ժարան Գէրութիւն մէջ այցելած էր Տ. Զաւէն Սրբազնի, որ քանի մը օր առաջ Պալմատէն հասած և ժօխադրուած էր Ամերիկան Հիւան- գանցը: Անթիոքիա մեացած էր հրկու գիշեր և ցիրկ մը, այցելուի Տ. Սահակ Կիւին, Տ. Կե- տրու և Տ. Եղիչ Սրբազնաներուն, և վայելերով ամենա թակագին հոգածութիւնը: այցելած էր Դպրաբանքի գտարերուն, և տեղեկացած՝ Հայ- տառութեան յոյժ սրտապնդիչ դրութեան: